პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელწადი მეოთხე

კომუნისტი

ცენტრ. და თბილისის კომიტეტის და ცალკ. ბიურ. საქართ. მ., ბ., წ.-პიონ. და მატარებელთა დეპუტატების საბჭოთა ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტის ორგანო

რედაქცია: თბილისი, კრუზენშტერნის ქ. № 4.

მთავარი კანტორა: ტბილისი, რუსთაველის პრ., № 24 მე 2 სართული).

რედაქციის მიღება საქმისათვის ყოველდღე გარდა კვირა უქმეებისა დღის 9—2 ს. ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 14 76 მდივნის № 19 საერ. №

ხელის მოწერის თვიური ფასი შემდეგია: პარტიულ ორგანიზაციებისა და პროფკავშირებისათვის მიტანით: ქალაქში—140 ათასი მანეთი, პროვინციაში—180 ათ. მ. ყველა დანარჩენ ხელის მომწერთათვის მიტანით: ქალაქში 200 ათ. მ. პროვინციაში 240 ათასი მ. განცხადება—10 ათ. მ. ნომპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 300 ათასი მ. ტელეფონის № კანტორისა № 5—43.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ფასი 10,000 მან.

პროვინციაში 12,000 მან.

№ 163 ორშაბათი, 19 ივლისი 1922 წ. ყოველდღიური გაზეთი ორშაბათი, 19 ივლისი 1922 წ. № 163

20 ივლისს 1922 წელს,

„ყოთელ კომანდირების პაპრსების გაწვევის დღეს“,

შესდგება პარტიულ და მუშურ ორგანიზაციების რაიონული კრებები და მიტინგები:

1 რაიონში— ნაძალადევის თეატრში.
2 რაიონში—ცენტ. მუშ. კლუბში.
3 რაიონში—ლენინის სახელობის კლუბში.
4 რაიონში—პროფკავშირთა საბჭოს დიდ დარბაზში.

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.

კრებებზე გამოვლენ არმიის, პარტიის და კომუნისტურ ახალგაზრდობის კავშირის წარმომადგენლები.

ხაქართველოს კომპარტიის თბილისის კომიტეტი.

(2—1) „გაწვევის დღის“ მომწყობი კომისია.

ჰააგის ირგვლივ

როგორც უკანასკნელ ცნობებიდან ჩანს, ჰააგის კონფერენციის დღეები დათვლილია. კონფერენცია ჯერ კიდევ თუ არ დახურულა ოფიციალურად, ყოველ შემთხვევაში დაშლის წინაშე დგას.

როგორც ვიცით, ჰააგა გაგრძელებაა გენუის და მოწოდებული იყო გადაეჭრა ის მთავარი საკითხები კაპიტალისტური ევროპისა და საბჭოთა რუსეთის ურთიერთობის, რომლების გადაწყვეტა ვერ მოახერხა გენუის კონფერენციამ. ესაა საკითხები: კერძო საკუთრების, კრედიტის და ვალების.

ერთი რამ ცხადი იყო იმ თავითვე, სახელდობრ ის, რომ ამ საკითხებში ერთგვარი შეთანხმების მიღწევა მოპირდაპირე მხარეთა შორის შესაძლებელი იქნებოდა ხხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ კაპიტალისტური მსოფლიო გენუაში გამოჩენილ შეურიგებლობას და ჯიუტობას თავს დაანებებდა და დათმობაზე წავიდოდა. რუსეთის მთავრობა კი, ქვეყნის მეურნეობის აღორძინების და საბჭოთა რესპუბლიკის განმტკიცების ინტერესებისათვის, უკვე გენუაში წავიდა შესაძლებელ კომპრომისზე. და შემდეგ მან არა ერთხელ განაცხადა ოფიციალურად, რომ გენუის კონფერენციაზე დაკარგებულ პოზიციიდან ის ოდნავადაც ვერ დაიხევს, ვინაიდან ეს იქნებოდა უკვე საბჭოთა სისტემის საფუძვლების შერყევა და უარყოფა, რაზედაც, რა თქმა უნდა, არავითარ შემთხვევაში არ დასთანხმდება რუსეთის მშრომელი ხალხი.

ასეთ პირობებში რა აზრი ჰქონდა ჰააგის თათბირის მოწვევას?

მისი ინიციატორების მიზანი იყო შეეძლებინათ, რამდენადაც ეს შეიძლებოდა, გენუის დამარცხების შთაბეჭდილება, ჰააგასთან ერთგვარ იმედების დაკავშირებით. მათთვის საჭირო იყო გენუაში მათ მიერვე შექმნილ ჩიხიდან „გამოსავალი“ მოენახათ. ჰააგა სწორედ ასეთი „გამოსავალი“ იყო. მათ დარჩათ სათქმელი: დაიცადეთ, ჰააგის თათბირი პრაკტიკულად დააყენებს და შეისწავლის სადაო საკითხებს და გადაჭრის კიდეც. ამ გზით შესაძლებელი იყო, ევროპის დღევანდელი მმართველების აზრით, „საზოგადოებრივი აზრის“ დაშოშმანება და მისი თანდათანი „შერიგება“ გენუიამდე არსებულ მდგომარეობასთან.

მაგრამ იყო სხვა მოსაზრება მათთვის უკეთეს შემთხვევაში.

მათ გენუის შემდეგშიაც არ აუღიათ ხელი თავის განზრახვის განხორციელებაზე—ერთხელ კიდევ ეცადათ გავლენა მოხდენა რუსეთზე და მისთვის მძიმე პირობების მოხვევა.

გენუაში ეს მათი წადილი არ განხორციელდა იმიტომაც, რომ აქ მათი ერთიანი ფრონტი საბჭოთა ფედერაციის წინააღმდეგ საგრძნობლად გაიბზარა და მკაფიოდ გამოაშკარავდა ის შინაგანი წინააღმდეგობანი, რომელნიც ღრნიან ანტანტის „კეთილშობილ ოჯახს“.

ანტანტის მიზანს შეადგენდა თავის შერყეული ფრონტის გამთელება, ამ ერთობის დემონსტრაცია ჰააგის თათბირზე და ამით დაშინება საბჭოთა დელეგაციის და მისთვის იმ პირობების კარნახი, რომელნიც ამ უკანასკნელმა გადაჭრით უარყო გენუის კონფერენციაზე. ჩვენ ვიცით, რომ ანტანტა ამ მიმართულებით დიდ მუშაობას აწარმოებდა. ჯერ ისევ გენუაში დასდეს კაპიტალისტურმა მთავრობებმა შეთანხმება, რომლის ძალით მათგანს არავის ჰქონდა უფლება სეპარატიულ მოლაპარაკების წარმოებისა რუსეთთან. შემდეგ მოხდა ლიდ ჯორჯის და პუანკარეს შეხვედრა, სიდაც გადმოცემული ცნობებით, მათ მიაღწიეს „შეთანხმებას“ რუსეთის საკითხში.

და ყველა ამის შედეგათ ჩვენ ვხედავთ, რომ ჰააგის თათბირზე ანტანტა გარეგნულად მაინც ერთიანი ფრონტით გამოვიდა საბჭოთა დელეგაციის წინააღმდეგ.

ბურჟუაზიულ სახელმწიფოების დელეგაციებმა ისევ დაიწინეთ, როგორც გენუაში, მოითხოვეს უცხოელ კაპიტალისტების საკუთრების აღდგენა საბჭოთა რესპუბლიკებში, ტყუილად კი არ მოუყრიათ თავი ჰააგაში ოფიციალურ დელეგაციების გვირდით საბჭოთა ფედერაციის გაერთიანებულ წარმოებათა ყოფილ პატრონებს. ისინი კარნახობდენ თავიანთ დელეგაციებს და გადაჭრით მოითხოვდნენ საკუთრების დაბრუნებას. ჩვენი დელეგაცია კი მოსურნე მშვიდობიანობის და ევროპასთან ეკონომიური თანამშრომლობის აღდგენის, მზად იყო უდიდესი მხვევებით გაეღო და თანხმობას აცხადებდა ამ მესაკუთრეთა ქონების ანაზღაურებაზე, თუ საბჭოთა მთავრობას საჭირო კრედიტებს მისცემდნენ მეურნეობის აღსადგენად. მაგრამ ბურჟუაზიულმა მთავრობებმა ერთხელ კიდევ ცხადყვეს, რომ ისინი მშვიდობიანობასა და მსოფლიო მეურნეობის აღდგენაზე უფრო მაღლა აყენებენ ვიწრო ჯგუფების მესაკუთრეობითი ინტერესებს, ამასთან ისიც ნათელი გახდა, რომ ისინი ისევ ისახავენ პოლიტიკურ მიზნებს რუსეთში. აქ კერძო საკუთრების აღდგენას, მეურნეობის სოციალისტური სისტემის მოსპობას და საბოლოო ანგარიშით საბჭოთა წყობილების განადგურებას.

მაგრამ, ცხადია, რუსეთის მშრომელი მასსა იმიტომ კი არ ღვრიდა სისხლს ოთხი წლის განმავლობაში, იმიტომ კი არ იცავდა საბჭოთა წყობილებას, რომ მერე „მშვიდობიანი გზით“ დამორჩილებოდა ბურჟუაზიულ დიპლომატიას და ხელი აეღო რევოლიუციის ძირითად მონაპოვრებზე.

საბჭოთა ფედერაციის მთავრობა ამაზე არ წავიდა გენუაში, როცა ჯაჭურეს გაჭირვებას განიცდიდა, როცა ჩვენი რესპუბლიკების ხალხს სიმშილის მშვილ ხელი ჩამოხრჩობას უქადდა. მით უმეტეს ვერ წავიდოდა ეხლა, როცა ჩვენი მდგომარეობა თანდათან უმჯობესდება და მტკიცდება, კარგ მოსაგალთან დაკავშირებით. წრეგანდელი მოსავალი არამც თუ გამოკვებს რუსეთის მოსახლეობას, ამასთან იგი ხელს შეუწყობს მრეწველობის აღორძინებას, საქონლის ტრიალის ნორმალურ კალაპოტში ჩაყენებას და საერთოდ ქვეყნის ეკონომიურ გამოცოცხლებას და გაჯანსაღებას.

ამგვარად, თუ კაპიტალისტურს მსოფლიო ვიწრო ეგოიზმი დააბრმავებს, თუ ის კვლავ სიბეცის გამოიჩენს და ალარ მოისურვებს ჩვენთან შეთანხმებას, ჩვენ შეგვიძლია ვიცადოთ.

ხოლო საკითხავია შესძლებს კი ევროპა ყოფნას საბჭოთა ფედერაციის დაუხმარებლად? ძალიან საეჭვოა. ამის დამამტკიცებელია ის ეკონომიური რღვევა, რომელიც აქ სულ უფრო და უფრო ფართე ხასიათს ღებულობს. ამ ეკონომიურ კრიზისს ნაღდაგზე მუშათა მასებში უკმაყოფილება დღითი-დღე იზრდება ევროპაში. და ეს მშრომელი მასსა, ჩვენ ეჭვი არ გვეპარება, ბოლოს და ბოლოს შეზღუდავს ბურჟუაზიის უხეირო მადას და აიძულებს მას დასთმოს თავისი გადაჭარბებული მოთხოვნილებანი და ეძიოს შეთანხმება საბჭოთა რუსეთთან.

საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამხ. ლენინის ჯანმრთელობა

ტფილისის ქალაქის საბჭოს 17 ივლისის სხდომაზე ამხ. ლადო დუმბაძემ გამოაქვეყნა დეპეშა, რომელიც მიღო ამხ. ორჯონიკიძემ ამხ. სტალინისაგან:

„გუშინ თვენახევრის შესვენების შემდეგ ექიმებმა ნებადართეს ილიჩს ინახულოს მეგობრები და რამდენიმე საათით იმუშაოს. მე ვიყავი ილიჩთან და დავრწმუნდი, რომ მისი ჯანმრთელობა სავსებით გამოკეთდა. დღეს უკვე მივიღე მისგან წერილი დირექტივებით მომდინარე პოლიტიკურ საკითხებზე. ექიმები ფიქრობენ, რომ ერთი თვის შემდეგ მას შეძლება ექნება კვლავ ძველებურად განაგრძოს მუშაობა.

ამ დეპეშას საზოგადოება შეეგება ცხარე ტაშის ცემით და პლენუმმა ერთხმად დაადგინა ვლადიმერ ილიჩს მისასალმებელი დეპეშა მისი განკურნების გამო.

ვაგზავნილი იქნა შემდეგი დეპეშა:

„ტფილისის მუშათა და წითელ არმიელთა დეპუტატების საბჭომ მოისმინა რა ამხ. სტალინის დეპეშა თქვენი საბოლოო განკურნების შესახებ, გიგზავნით სახელოვან ბელადს და ამ საერთაშორისო პროლეტარულ აჯანყებათა სულის ჩამდგმელს თავის მზნებარე მხურვალე სალამს“.

პარტიის ორგანიზაციული სტრუქტურის შესახებ

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მიზნათ დაისახა პარტიის ორგანიზაციული სტრუქტურა შესცვალოს იმნაირათ, რომ ის იქნეს უფრო ელასტიური, პარტიის მასასთან დაახლოვებული! მარტივი და ორგანიზაციულათ სწორი.

წარსულმა გამოცდილებამ დაგვარწმუნა, რომ ჩვენ პარტიულ სტრუქტურაში რაიონული კომიტეტები ზედმეტი ბარგი იყო, პარტიული მუშაობის მხრივ კი უფერული და უსიცოცხლო. ჩვენი პარტიის ორგანიზაციულ სტრუქტურაში, ზედმეტი ნაშენი რაიკომების სახით, მუშაობის გაძლიერების ნაცვლათ, შესამჩნევათ აფერხებდენ მას. ისინი ჰაერში გამოკიდებული იყვნენ, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც გაუქმდა შესაფერი ადმინისტრატიული ერთეული.

რაიკომების ფუნქციებში უკანასკნელ ხანებში იმდენათ განმარტოვდენ, რომ ისინი შეიქმნენ უბრალო მექანიკურ გადამცემ პუნქტათ სამაზკომსა და თემის კომუნჯრედებს შორის.

რა რქმა უნდა შეუძლებელია ეს ითქვას სამრეწველო, ან თუ გნებათ ნახევრათ სამრეწველო რაიონებზე, რომელთა დანიშნულება და მუშაობის ასპარეზი გაცილებით უფრო ფართოა. სწორეთ ამ მოსაზრებით ხელმძღვანელობდა ცენტრალური კომიტეტი და პარტიული კონფერენცია, რომ სამრეწველო და ნახევრად სამრეწველო რაიონები, როგორც არიან მაგალითად: თბილისი, ხაშური, ბორჯომი, ჭიათურა, ტყიბული, სამტრედია და ზ ხონი, დასტოვა რაიკომები. ამ რაიონებში პარტიული კომიტეტის მოსპობა იქნებოდა პარტიული მუშაობის საგრძნობლად შეკვეცა, შესუსტება და თითქმის შეწყვეტაც ასეთ რაიონებში რაიონული კომიტეტები არა თუ გაბგარძობენ არსებობას, არამედ ცეკამ, მათი გაძლიერება ვაჟკაცსაც დაავალა.

სამრეწველო და ნახევრად სამრეწველო რაიონებში, როგორც ვიცით ხდება რესპუბლიკის სხვა და სხვა კუთხეებიდან მუშების და მშრომელი გლეხკაცობის კონცენტრაცია, აქ ხდება მათი „გაქლიბვა“, „გაშლაშინება“, მათი გარდაქმნა და მომზადება პროლეტარულ კლასიურ აზროვნებისათვის; აქ ხდება მათი მსოფლმხედველობის სავსებით შეცვლა. ასეთ რაიონებში ჩვენი პარტიული მუშაობა ზედმიწევნით გაჯილეთებული უნდა იყოს, იქ უნდა გაყვადეს ჩვენი პარტიის საუკეთესო წევრები, რომ მშრომელი მართლაც მშრომელთა თვალ საზრისს ეზიაროს.

სულ სხვაა სოფლის რაიკომები, ისინი მოწყვეტილი იყვნენ სამაზრო ცენტრის და სოფლის მშრომელ მასსას. რაცხვათ არა დიდი რაიკომი ასწრებდა მხოლოდ კანცელარიის წარმოებას, ისიც ცუდად. ბევრი მოსპობით კი ყველა იქ მომუშავე ამხანაგები გადასროლილ იქნებიან პირდაპირ პარტიულ მასსაში სამუშაოთ.

სოფლის რაიკომების ზედმეტი ბარგობა განსაკუთრებით მაშინ უფრო თვალსაჩინო შეიქნა, როდესაც მოისპო რაიონული აღმასკომები. პარტიული კომიტეტი, ვამბობთ ჩვენ, უნდა არსებობდეს პარალელურათ აღმასკომისა. ის მეთვალყურე და ხელმძღვანელია აღმასკომის მუშაობის და სხ. მაგრამ რომელ თვალყურზე, ან ხელმძღვანელობაზე შეიძლება ლაპარაკი, როდესაც აღმასკომები რაიონებში სრულებით არ არსებობენ.

თემის აღმასკომები ლეთის ანაბარად იყვნენ მიტოვებული, თუცა თემში არსებობდენ კომუნჯრედები, მაგრამ განა კომუნჯრედებს ე. პარტიულ მასსას უშუალოთ შეუძლია ხელმძღვანელობა ვისმესი? რა თქმა უნდა არა. თემთა კომუნჯრედებს უნდა ჰქონდეს შესაფერი ორგანო, თემში ცენტრი, უნდა ყავდეს მეთაური, პატარა, მაგრამ ელასტიურად მომქმედი აპარატი, რომელიც შესძლებს თემის პარტიული მასსის კონცენტრაციას, თემის აღმასკომის კონტროლს და ხელმძღვანელობას. აი სწორედ ასეთ ორგანოთ უნდა ჩაითვალოს თემის პარტიული კომიტეტი, რომელიც უნდა შესდგეს თემში შემავალ კომუნჯრედთა წევრების არჩევნებიდან. თემკომის რიცხვი არ უნდა აღემატებოდეს 3 კაცს და 2 კანდიდატს.

თქმა არ უნდა, თემის კომიტეტები ბევრგან სუტი იქნებიან განსაკუთრებით პირველ ხანებში, მაგრამ მათ უარსაყოფად ეს არგუმენტი არ გამოდგება, რადგან ახლად ფეხადგმული ყველაფერი სუტი და უსუსურია.

რაიონის კომიტეტის კანცელარიაში მსხდომი ამხანაგები გამოყენებული იქნებიან სამაზრო ინსტრუქტორთა ინსტიტუტის გასაძლიერებლათ, ინსტრუქტორები მუდამ უნდა იმყოფებოდენ თემის და სოფლის კომუნჯრედებში, სამაზრო ცენტრმა კი უნდა აღო ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს თემკომებს, მაზრის კომიტეტის წევრები უნდა მიმაგრებული იქნენ მაზრის სხვა და სხვა ნაწილებზე, რომ ცოცხალი სიტყვით და საქმით გაუწიონ ახლად აღმოცენებულ თემკომებს შესაფერი ხელმძღვანელობა და გააჩინონ სოფლათ პარტიული მუშაობა.

დეტალებზე შემდეგში ვიტყვით.

პ. ხაბაშვილი.

ესერების პროცესი
ესერების სამხედრო მუშაობა
სალვოს სხდომა

14 ივლისის საღამოს სხდომაზე, კრილენკოს შეკითხვაზე, როგორ უნდა გავიგოთ ტერორი, კონპლოიოვა უპასუხებს, რომ ლენინზე თავდასხმა ხდებოდა პარტიის ცნობითა და მისი უშუალო დახმარებით. მაგრამ თუ ამ აქტის ჩამდენს დაიჭერენ, მას დაკითხვის დროს უნდა განეცხადებინა, რომ ეს აქტი მისი პირადი მოფიქრების შედეგია. მას დაემალა თავისი მონაწილეობა პარტიაში. ამრიგად, კონპლოიოვას ჩვენებით ირკვევა, რომ ერთის მხრით სურდათ პარტია განზე დაეტოვებიათ ასეთი აქტებისაგან და მეორეს მხრით კი შეექმნათ ისეთი შთაბეჭდილება, რომ ლენინზე თავდასხმა იყო ხალხის აღშფოთების შედეგი.

ბრალდებულები გენდელმანი და ლიხაჩი სცდილობენ. სხვა და სხვა საშუალებით დაადასტურონ კონპლოიოვა და აღმოაჩინონ წინააღმდეგობანი მის ჩვენებაში. მაგრამ მათ ეს ვერ შესძლეს, რადგან კონპლოიოვა უპასუხებს მშვიდათ და მსწრაფლად და არკვევს გენდელმანისა და ლიხაჩის ყველა ეჭვებს. განმარტებას კონპლოიოვას მიერ მიცემული ჩვენების შესახებ იძლევა ბრალდებული ვედენიაპინი, რომელიც კონპლოიოვამ ინახულა მოსკოვში შესახვედრ ბინაზე. ვედენიაპინი ამტკიცებს, რომ მას არაფერი ლაპარაკი არ ჰქონებია კონპლოიოვასთან ლენინზე თავდასხმის შესახებ.

გრანდიოზულ გოცის განმარტებანი

განმარტებას იძლევა გოცი, რომელიც ამბობს რაბინოვიჩის სიტყვებით, რომ კონპლოიოვას ქალს სტანჯავს ტერორის იდეა და რომ მას ამის შესახებ სურს მოელაპარაკოს გოცი. გოცი დასთანხმდა შეხვედროდა კონპლოიოვას, რადგანაც რაბინოვიჩმა უთხრა მას, რომ კონპლოიოვა ლაპარაკობს ინდივიდუალურ ტერორიზე, პარტიული სახელწოდების გარეშე. მოისმინა რა კონპლოიოვას სურვილი ინდივიდუალური ტერორისტული აქტის ჩადენის შესახებ, გოცმა მიაღწია რაბინოვიჩს დაესვა მოსკოვში, ცეკას ბიუროში, საკითხი ტერორის შესახებ, კონპლოიოვას ახალი განმარტებით. რაბინოვიჩმა ჩამოიტანა მოსკოვიდან ბიუროს უარყოფითი პასუხი, რაც გოცმა აცნობა კონპლოიოვას. უკვე მოსკოვში გაიგო გოცმა, რომ კონპლოიოვა გამგზავრა პეტროგრადიდან მოსკოვში და რომ მას სურს გოცის ნახვა. გოცმა ნახა კონპლოიოვას ქალი მორალურად სავსე ბით დაცემული. მისგან გაიგო მან, რომ იგი წამოვიდა მოსკოვში, წინააღმდეგ ცეკას ბიუროს დადგენილებისა, განსაზღვრული განზრახვით ტერორისტული აქტის მოსახდენად, მაგრამ მას არაფერი არ გამოუვიდა.

გოცმა შეაჩნია რა შემაძრწუნებელი მდგომარეობა კონპლოიოვას ჯანმრთელობისა, ურჩია მას, წასულიყო თავის ოჯახში დასასვენებლად. რომ კონპლოიოვასთან ერთად მუშაობდა ეფიმოვი მოსკოვში, გოცმა ეს გაიგო ტიმოფეევისაგან.

ბრალდებულებისა და ბრალდებულთა მეორე ჯგუფის დამცველების შეკითხვებზე, გოცს არ შეუძლია განმარტოს, თუ რატომ არ მიიღო პარტიის ცეკამ რაიმე რეპრესიული ზომები კონპლოიოვასა და ეფიმოვას მიმართ, რომელნიც ცეკას დადგენილების წინააღმდეგ გემგზავრნენ მოსკოვში ლენინზე თავდასხმის მოსაწყობად.

მოსკოვი. 16 ივლისი (რადიო). ტიმოფეევი თავის ჩვენებაში ლენინზე პირველი თავდასხმის შესახებ იძლევა ცნობებს, რომ დაახლოებით მარტში 1918 წელს, მოსკოვში ჩამოვიდა ცეკას რწმუნებული რაბინოვიჩი, რომელმაც შეგვატყობინა, რომ ვიღაც პირადებამ წინადადება მისცა გოცს, მოაწყონ ტერორისტული აქტი. ცეკას მიურომ კატეგორიულად გაილაშქრა ამ წინადადების წინააღმდეგ.

შემდეგ ტიმოფეევი შეხვედა ბრალდებულ ეფიმოვს, რომელმაც მას აცნობა, რომ ის ჩამოვიდა მოსკოვში კონპლოვასთან ერთად ლენინის წინააღმდეგ ტერორისტული აქტის მოსაწყობად ტიმოფეევს ქონდა ეფიმოვან ხანგრძლივი საუბარი, რომლის დროს გამოსთქვა განცვიფრება, რომ ძველ პარტიულ მუშაკმა ეფიმოვმა მიეშხრო ასეთ ისტორიას. ტიმოფეევმა ითხოვა მიეყვანენ მასთან კონპლოიოვა. კონპლოიოვა მოვიდა ეფიმოვთან ერთად.

ტიმოფეევს მასთან ხანგრძლივი საუბარი ჰქონდა, რომელშიდაც ალნიშნა ტერორისტული აქტების მიზანშეუწონლობა იმ დროს, როდესაც მასაში არ არის განსაზღვრული სულიერი განწყობილება.

არავითარი დასასჯელი ზომები ეფიმოვის და კონპლოიოვას წინააღმდეგ ტერორისტული აქტის თვითნებობით მოწყობისათვის ტიმოფეევს არ მიუღია: ის ვერ ბედავდა გადამწყვეტი ზომების მიღებას გზააბნეულ, მაგრამ თავგანწირულ ხალხის წინააღმდეგ.

ტიმოფეევი ამტკიცებს, რომ ცეკასთვის რომ აუცილებელი ყოფილიყო ტერორისტული აქტის მოწყობა, მაშინ ამ საქმეს მიანდობდენ არა რიხტერს, არამედ თვით ტიმოფეევს.

ბრალდებული ეფიმოვი იძლევა ცნობებს, რომ 1918 წელს ის შეხვდა პეტერბურგში პარტიულ ბინაზე რაბინოვიჩს, რომელმაც წინადადება მისცა მას შეგვიდეს ტერორისტების ჯგუფში. მეორეჯერ შეხვედრისას, რაბინოვიჩმა წინადადება მისცა ეფიმოვს წასულიყენ მოსკოვში ტერორისტული აქტის მოსახდენად, რაბინოვიჩმა კი არ აცნობა მას ვის წინააღმდეგ ეწყობა ტერორისტული აქტი და განაცხადა, რომ დაწვრილებით ინსტრუქციებს ის მიიღებს მოსკოვში რეიხტერისაგან.

ბოლოს ეფიმოვმა გაიგო, რომ პარტიის ცეკამ მისცა სანქცია ლენინის და ტროცკის წინააღმდეგ ტერორისტული აქტის მოსაწყობად.

პეტროგრადში რაბინოვიჩმა უთხრა ეფიმოვს და კონპლოიოვას, რომ მოსკოვში ყველაფერი მზადაა აქტების მოსახდენად, მაგრამ როდესაც ეფიმოვი და კონპლოიოვა ჩამოვიდენ მოსკოვში ისინი ყოველ დღე ნახულობდენ რიხტერს და თათბირობდენ მასთან შეთქმულების ორგანიზაციის შესახებ. კონპლოიოვას და ეფიმოვს პირადად ხვდათ წილად თვალყურის დევნება ლენინის და ტროცკისთვის. ეფიმოვი გულგრილად ეპყრობოდა ამ საქმეს იმიტომ, რომ რიხტერმა მოსკოვში ჩამოსვლისას რამდენიმე დღის შემდეგ განუცხადა ეფიმოვს, რომ პარტიას არ შეუძლია ეს აქტი სცნოს თავისად, თუმცაღა უწინ ოფიციალური ტერორისტულ აქტს აწყობს პარტია. ტიმოფეევთან საუბრიდან, ეფიმოვს ისეთი შთაბეჭდილება დარჩა, რომ ტიმოფეევმა იცოდა თუ რისთვის ჩამოვიდენ მოსკოვში ეფიმოვი და კონპლოიოვა, ტიმოფეევმა მისცა ფული ეფიმოვს და ის კონპლოიოვასთან ერთად წავიდა პეტერბურგში.

15 ივლისის საღამო სხდომაზე მოსმენილ იქნა მოწმე რაკიტნიკოვის და ბურევოის ჩვენება, რომელნიც არიან ესერების პარტიის ცეკას ყოფილი წევრები.

ცეკას თებერვლის სხდომის შესახებ, სადაც ირჩეოდა საკითხი ტერორზე, ბურევოიმ განაცხადა, რომ საკითხს ტერორის შესახებ არ გამოუწვევია დიდი კამათი ცეკაში. ნათლად გამოირკვა, რომ უმრავლესობისათვის პრინციპიალურად მიუღებელი იყო იმ მომენტში ტერორისტული ბრძოლა ხელისუფლების წინააღმდეგ. მიღებული რეზოლიუცია უარყოფდა ტერორის შემოღებას სამეჯოს ხელისუფლების მოღვაწეების მიმართ.

ხადა პროტესტი საფრანგეთ-პოლონეთის წინააღმდეგ და აგრეთვე იმის გამო რო ქ დანციგი ხდება პოლონეთის ხაზღვაო ბაზად.

რესპუბლიკის დაცვის კანონი.

მოსკოვი 15 ივლისი (რადიო). რეიხსტაგში მოხდა მეორე წაკითხვა რესპუბლიკის დაცვის კანონ პროექტია. გერმანელ ნაციონალისტების წარმომადგენელმა ამ კანონის წინააღმდეგ წვადა. იუსტიციის მინისტრმა აღნიშნა, რომ კანონი უნდა ვრცელდებოდეს არამც თუ მემარჯვენეებზე, მემარცხენეებზედაც კი. კომუნისტ რერცველდმა უპასუხა, რომ კანონი, რომელიც უნდა მიმართული იყოს მონარქისტების წინააღმდეგ, გახდა კონსტიტუციის დაცვის კანონად. ორატორმა აღნიშნა, რომ ეს კანონი ხდება გერმანიის მსაჯულთა ხელში მემარცხენეებთან ბრძოლის იარაღად. მუშა ორატორები მოითხოვდენ ერთიანი მუშათა ფრონტის აუცილებლობას.

ამნისტია გერმანიაში.

მოსკოვი 15 ივლისი (რადიო). ლანდსტაგმა ბურჟუაზიული პარტიების ხმის უმრავლესობით უარყო წინადადება გაფიცულ რკინისგზელებზე ამნისტიის გავრცელების შესახებ.

ბორდო. 17 ივლისი (რადიო). ფაშისტების ყრილობამ კრემონში დაადგინა შეაჩეროს დემონსტრაციების გამართვა.

მალაროს მუშათა გაფიცვა ამერიკაში.

ბორდო 17 ივლისი (რადიო). მაღაროს მუშათა ფედერაციის აღმასკომმა დაადგინა აუცილებლად უარყოს პრეზიდენტის გარდინგის არბიტრაჟი.

პოლონეთში

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). კორფანტი არჩეულია პრემიერად 219 ხმის უმრავლესობით, წინააღმდეგ 206 ისა.

კორფანტის არჩევამ შექმნა პოლონეთის შინაური პოლიტიკისათვის მეტად მძიმე მდგომარეობა. პილსუდსკი, რომელიც არ იწონებს არჩევას, ფიქრობს გადადგომას.

ჰანოვერი. 17 ივლისი (რადიო). კორფანტის არჩევას გერმანიის პრესა სთვლის გერმანია-პოლონეთის ურთიერთობის ცუდ ნიშნად, სამშვიდობო ხელშეკრულების შესრულებისათვის და მეხოვრებთა დასამშვიდებლად ზემო სილეზიის იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნა პოლონეთს.

პარიზში მომხდარ თავდასხმის შესახებ.

ბორდო. 17 ივლისი (რადიო). კელეგა ძიებამ გამოარკვია, რომ ბუვეს ანარქისტულმა პარტიამ გამოუცხადა საყვედური მისი ყოფაქცევის გამო ზალენსკის საქმეში. ბუვემ მოაწყო თავდასხმა იმ მიზნით, რომ რეაბილიტაცია მოეხდინა თავისი რეპუტაციისათვის. თანამოზიარები მას არ ჰყოლია.

ბუდაპეშტი.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). იტყობინებიან ბუდაპეშტში პოლიციისა და სოციალისტებს შორის მომხდარ სერიოზულ შეტაკების შესახებ

ჰანოვერი. 17 ივლისი (რადიო). ცხოვრების გაძვირების წინააღმდეგ საპროტესტო დემონსტრაციის დროს ბუდაპეშტში მოხდა შეტაკება დემონსტრანტებსა და პოლიციის შორის. დაჭრილია მრავალი დემონსტრანტები.

ანგორაში.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). გაზ. „ტაიმსის“ ცნობით ანგორის კაბინეტი გადადგა, იმის შემდეგ, რაც ნაციონალურმა ყრილობამ უარი სთქვა ქემალ ფაშას მიერ შეტანილ კანონ პროექტის მიღებაზე

ერთა-ლიგა.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). ერთა ლიგის საბჭოს კრება დანიშნულია ლონდონში 17 ივლისს.

კილი.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). რეიხსტაგმა დაადგინა გამოაცხადოს კილი თავისუფალ ნავსადგურად.

ირლანდიაში.

კრაუდენი. 17 ივლისი (რადიო). მთავრობის ჯარებმა დაახვრიტეს რესპუბლიკანელებს სამხრეთით. რესპუბლიკანელებმა მიიღეს დამხმარე ძალები ტიპერერიდან და გუშინ დაიკავეს ბატფორტი. სამხრეთ ირლანდიაში ძველებურად სწარმოებს პარტიზანული ომი.

რომი. 17 ივლისი (რადიო). ირლანდიაში გრძელდება სამოქალაქო ომი. გუშინ მთავრობის ჯარებმა, რომელნიც მოჰყვენ ჩასაფრებულ ადგილებში, დაჭკარგეს 3 საც დათი და ჯავშნიანი ავტომობილი.

ინგლისი და ამერიკა.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). გაზ. „ჯრიდი ბრონიკლი“ პროტესტს აცხადებს იმის გამო, რომ ინგლისმა ეხლავე გადაუხადოს შეერთებულ შტატებს თავისი ვალები, ვინაიდან სხვა მოკავშირეები აგრძელებენ გადახდის ვადას, და ფიქრობს, რომ ბრიტანეთის ვალების გადამხდელები ჩავარდებიან გაჭირვებულ მდგომარეობაში. ამავე დროს გაზეთები ფიქრობენ, რომ საჭიროა გერმანიას შეუღცირდეს საკონტრიბუციო გადასახადი და საერთაშორისო სესხი.

ჰაագაში.

რომი. 17 ივლისი (რადიო). ლიტვინოვმა პასუხი გასცა ბარონ ავეცანის სიტყვას, რომელმაც აცნობა, არა რუსეთის დელეგაციის გადაწყვეტილება მოლაპარაკების შეწყვეტის შესახებ, თავის მხრივ ლიტვინოვი ამტკიცებდა, რომ კონფერენცია არ მისდევდა შეთანხმების პოლიტიკას. ლიტვინოვმა აიცილა თავიდან პასუხისმგებლობა მოლაპარაკების ჩაშლის საქმეში.

განყოფილებანი და აგრეთვე „ვოლოსტის“ ეკონომიური თათბირი გაუქმებულ იქნენ. აღმასკომის წევრთა რიცხვი კი განისაზღვროს სამი კაცით. ჩვენში თემი აგებულია რუსეთის „ვოლოსტის“ მსგავსად. სცდება ამბ. გოდაბრელიძე, როდესაც იგი ამბობს, რომ ვითომ შ. ს. ს. კომისარიატი ჩვენს მაზრას უთანაბრებს რუსეთის „ვოლოსტს.“ თუმცა ასეც რომ იყოს კომისარიატი დიდ შეცდომას არ დაუშვებდა, რადგან რუსეთის, ზოგიერთი „ვოლოსტი“ ზოგიერთ ჩვენს მაზრას უდრის სივრცითაც და მცხოვრებთა რაოდენობითაც (მაგალითად ზემო სვანეთი, სამხრეთ-ოსეთიც კი და ავტონომიური აჭარისტანის ზოგიერთი მაზრაც.

ახალი პროექტით თემის აღმასკომში არავითარი განყოფილება არ არსებობს. არის მხოლოდ ერთი, ტეხნიკური აპარატი, კანცელიარია. ძველად, ნიკოლოზის დროს, სამამასახლისო უდრიდა ჩვენს თემს და მამასახლისი მასთან არსებული აპარატით უძღვებოდა მთელს სოზოგადოებას, ისეთ საზოგადოებას, რომელიც დღეს რამდენიმე თემად არის დაყოფილი.

(მაგალითად ზუგდიდის, სენაკის და სხვა მაზრებში). სამამასახლისოში შედიოდა ხშირად გაცილებით მეტი სოფელი, ვინემ თემში. რასაკვირველია მაშინ სულ სხვა კეთღებოდა, დღეს კიდევ სულ სხვა მოვალეობა აწევს აღმასკომს. მაგრამ ამ მოვალეობათა ასასრულებლად სრულიად საკმარისია (და ამაში 1 ნახ. წლის პრაქტიკამ დაარწმუნა კომისარიატი) ერთი მთლიანი აპარატი, როგორც ეს პროექტშია გათვალისწინებული. ჩვენის აზრით, ერთი ულოლიკობაა დაშვებული 9 ყრილობის ზევით დასახელებულ დადგენილებაში (პ. 5). თუ კი გაუქმებული იქნება განყოფილება, მაშინ არავითარ საჭიროებას არ წარმოადგენს აღმასკომი სამი კაცისაგან შემდგარი. სამი კაცი ეს კოლეგიაა, რომელიც მოწვედ, მოთათბირედ ეყოლება აღმასკომს. სამი კაცი მოქმედობს ერთად, ზომებს იღებენ ერთად და სხვ. და ეს კი აფერხებს საქმეს, ანელებს პასუხის მგებლობას, აგვიანებს სასწრაფო ზომებს და ხშირად ანვითარებს დაუდევრობას. კოლეგიალურმა სისტემამ დღეს უკვე დაკარგა აღმასრულებელ ორგანოებში მნიშვნელობა. ახლა საჭიროა ერთი პიროვნული მმართველი, ყველა მინიჭებული უფლებით და გამომდინარე ვალდებულებაპასუხისმგებლობით. ასეთ პირად პროექტს დასახელებული ყავს თემის საბჭოს მიერ ამორჩეული აღმასკომის თავმჯდომარე, რომელიც პირადათ განაგებს თემს თავისი აპარატის და მილიციის დახმარებით და მხოლოდ რთული საკითხებისათვის იწვევს, თუნდაც კვირაში ერთხელ, რწმუნებულებს, აგრეთვე საბჭოს მიერ არჩეულებს, კომიტეტის წევრებს. ამხ. გოდაბრელიძის წერილში ეს გარემოება არ იწვევს დავას. დავას იწვევს მხოლოდ რწმუნებულების ჯამაგირი. ამხ. გოდაბრელიძის აზრით, რწმუნებულებმა უნდა მიიღონ სასყიდელი რადგან „რწმუნებული თავის გამოკვებაზე ზრჯნვას ვერ მიატოვებს, უსასყიდლოდ ვერ შესძლებს მუშაობას. ამას უნდა დაუმატოთ ისიც, რომ სოფლები დაშორებული არიან თემის აღმასკომისაგან ხშირად 10—15 ვერსტის მანძილით და მათ უხდება კვირაში ერთხელ, თუ მეტი არა, ამ მანძილის გავლა: თუ გვინდა, რომ ნაყოფიერი იყოს მათი მუშაობა, სასყიდელი უნდა მიეცესო“.

ამ მოსაზრების წინააღმდეგ აი რა შეიძლება ითქვას: თუ კი ძველად მამასახლისი და ეგრედ წოდებული სოფლის კეთილსინდისიერები მსახურებდენ ნიკოლოზის დროს უსასყიდლოდ, ეს დღეს უფრო მისაღები და ადვილი საქმეა. მამასახლისის სამოქმედო სივრცე მეტი იყო ვინემ რწმუნებულს იქნებათ (თავის სოფლის ფარგალი). ეს თანამდებობა არის საპატიო, მოქალაქის ვალდებულების აღსრულება. რას მოითხოვს მისგან პროექტი? დახმარებას ხელისუფლების წარმომადგენლებისას და თემის აღმასკომის დავალებათა სისრულეში მოყვანას—მოწვევას სოფლის ყრილობისას, გაცნობას მათთვის დადგენილებისას და სხვ. მისი სამოქმედო ასპარეზი შემოფარგლულია:—ის არ სცემს არავითარ ბრძანება—დადგენილებას, ის მხრჩეველი, დამხმარე პირია და სოფლის ინტერესების დამცველი და წარმომადგენელი აღმასკომში,—ეს ერთი. მეორე ის, რომ სასყიდელი მას ეძლევა, მხოლოდ არა ჯამაგირის სახით, არამედ აღმასკომის სხდომაზე დასწრებისათვის, დღიური. ეს დებულების პროექტში არაა გათვალისწინებული, იგი განმარტებითი ბარათშია მოხსენებული, მაგრამ დებულებას შეიძლება დაერთოს. იქ არ იქნა შეტანილი იმიტომ, რომ ამის შეტანის არსებობს ცალკე კანონი, კომისიებში და სხვ. მონაწილე წევრთა დღიურების შესახებ. ეს ადვილი საქმეა. მესამე, რაც შეეხება სიშორეს, წერილის ავტორს ტყუილად გაუზოგადოებია ცენტრიდან 10—15 ვერსტის სიშორე. იშვიათია ისეთი თემი დღეს საქართველოში, რომლის სოფელი 10—15 ვერსტით იყოს დაშორებული. რაიონების დროს იყო ასე, მაგრამ რაიონების გაუქმების შემდეგ სიშორის მიზეზით სასყიდლის მოთხოვა, უსაბუთოა. ამას უნდა დაუმატოთ ისიც, რომ რწმუნებულის თანამდებობა შკოლაა შემდეგისათვის მომზადებული მუშაკის მოსაპოვებლად. პატივისცემა და ავტორიტეტიც მეტი ექნება, ვინემ დაქირავებულს. ამ მოსაზრებით ხელმძღვანელობდა კომისარიატი, როცა რწმუნებულების ჯამაგირებზე უარს ამბობდა. *) თუმცა ისიც უნდა დაუმატოთ, რომ მოსახერხებელია მათაც ჯამაგირი დაენიშნოს ადგილობრივი სახსრიდან.

გადავიდეთ ახლა მაზრის აღმასკომზე, რომელიც მეტ წინააღმდეგობას იწვევს ამხ. გოდაბრელიძის მხრივ. იმავე მე-9 ყრილობის დადგენილების განყ. 3, პ. 1 ამბობს, რომ „მაზრის აღმასკომთან არ უნდა არსებობდენ რ. კომ. პარტიის, იუსტიციის, სახალხო მეურნეობის და საგანგებო კომისიის განყოფილებანიო“. ამავე დადგენილების მეორე პუნქტი, კი უფლებას აძლევს გუბერნიის აღმასკომის სათანადო განყოფილებათ, საჭირო შემთხვევებში მაზრის აღმასკომთან **შეთანხმებით დანიშნოს თითო წარმომადგენელი (რწმუნებული) სათანადო განყოფილების საჭიროებათა მოსაგვარებლად და მიეცეს უფლება იხარგებლოს მაზრის აღმასკომის ერთ-ერთი განყოფილების აპარატით, მაზრისავე აღმასკომის პრეზიდიუმის მითითებით.** ეს დადგენილება მრავალჯერ არის საინტერესო. ჯერ ერთი—რუსეთში დაადგნენ აღმასკომებთან განყოფილებების შემცირების გზას, მეორე—კოლეგიალურ სისტემაში შეაქვთ შესწორება და მესამეც აწესებენ ოწმუნებულების ინსტიტუტს, რომელსაც ეძლევა უფლება მაზრის აღმასკომის აპარატით სარგებლობისა. შ. ს. ს. კომისარიატმა გაიფართოვა ეს მიდრეკილება და ამას დიდი დამხმარე აღმოუჩნდა მაზრის აღმასრულებელ კომიტეტებში. აქ შეუძლებელია მოყვანა ყველა საბუთის, მაგრამ უნდა აღინიშნოს ის, რომ ისეთმა დიდი მნიშვნელობის მაგრამ, როგორიც არის თბილისის, პროექტი სავსებით მოიწონა. ჩვენში არაა გუბერნიები. მათი ადგილი უჭირავს მაზრას. მაგრამ ჩვენს მაზრებს აქვთ ხშირად 10—13 განყოფილებამდე. რუსეთის გუბერნიებს კი 17. მათთან შედარება

*) რასაკვირველია რწმუნებული, **გარდა ამისა თავისუფალი იქნება ყოველგვარი ბეგარისაგან,** სანამ ის ასრულებს რწმუნებულის თანამდებობას.

ა. გ.

თემის და მაზრის აღმასკომის აპარატის გამარტივება

(შ. ს. ს. კომისარიატის პროექტები)

გაზეთ „კომუნისტში“ დაიწყო სადისკუსიო წერილები იმ პროექტების გამო, რომელიც შეიმუშავა შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატმა თემის და მაზრის ხელისუფლების ორგანოების გამარტივების მიზნით. უნდა ხაზგასმით აღინიშნოს, რომ კარგი იქნება შ. ს. ს. კომისარიატისათვის, რაც უფრო მეტი გამოცდილი ამხანაგი გამოეხმაურება იმ პროექტს, რომელიც საბჭოთა აღმშენებლობის ერთ უდიდეს აპარატს შეეხება. უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ თუმცა პროექტი თბილისში იქნა დაზადებული, მაგრამ კომისარიატმა ის გაუგზავნა ყველა მაზრას და ავტონომიურ რესპუბლიკებს (გარდა აფხაზეთისა) დასკვნისა, შესწორებისა და საერთოდ გასარჩევად. კომისარიატს აზრადაც არ ჰქონია ადგილობრივი ხელისუფლების ორგანოთა თანამშრომლების დაუკითხავად, მათი აზრის გაუცნობლად, წარედგინა ის ცენტრალური მთავრობისათვის დასამტკიცებლად. კომისარიატი ერთის წუთითაც არ ფიქრობს იმას, რომ მისი პროექტი უნაკლოა, ან და მისი შესწორება არაა საჭირო. რაც მეტი იქნება თქმული, რაც მეტი საბჭოთა აღმშენებლობას გაცნობილი ამხანაგი და ორგანო გამოსთქვამს თავის აზრს, მით უკეთესია პროექტისათვის.

შ. ს. ს. კომისარიატს, თავისი მოსაზრებანი, თუ რით იხელმძღვანელა მან პროექტების შედგენის დროს გამოსთქვა განმარტებითი ბარათში, რომელიც აგრეთვე დაეგზავნა ზევით დასახელებულ ორგანოებს. რამ მიიყვანა შ. ს. ს. ს. კ. ასეთ დასკვნამდე? აქ მოვიყვანთ იმ მოსაზრებათ, რომელიც ჩვენის აზრით დავას არ გამოიწვევს და რომელსაც სხვათა შორის დიდი ხანია დაადგა რუსეთის მთავრობა.

ყოველი აპარატი სახელმწიფო მართვა-გამგეობისა უნდა იყოს მარტივი, მოძრავი და ელასტიური. მისი მოქმედება უნდა იყოს შეფარდებული ადგილობრივ ინტერესებთან და რაც შეიძლება შემცირებულ იქნეს ბიუროკრატიზმი, პარალელიზმი მუშაობის დროს და დახანება ასრულებაში. აპარატი უნდა იყოს იაფი (რასაკვირველია არა საქმის გაფუჭებით, არამედ იმ შემთხვევაში, თუ საქმე ამით მოიგებს) და ხალხს იგი უნდა დაუახლოვდეს რამდენათაც ეს შესაძლებელია, ამასთან არ უდა დავივიწყოთ ისიც, რომ უფლებების მინიჭების დროს, პასუხის მგებლობაც უნდა ეთანაბრებოდეს იმ რკალს უფლებებისას, რომელსაც რომელიმე ორგანოს მივაკუთნებთ. უნდა იქნეს მიღებული მხედველობაში აგრეთვე გეოგრაფიული მდგომარეობა და მოსახლეების რაოდენობა. აი ყოველივე ეს გათვალისწინებული ჰქონდა შ. ს. ს. კომისარიატს როცა ადგენდა თემის მაზრის აღმასკომების ორგანიზაციის პროექტს. მიღებული ჰქონდა მხედველობაში ის გარემოებაც, რომ ადგილობრივი ხელისუფლების ორგანოები გამოსთქვამდენ ასეთ სურვილს და თვით შ. ს. ს. კ. თანამშრომელნი, ადგილობრივ დათვალიერების დროს, ასეთ დასკვნამდე მიდიოდენ.

სანამ არსებითად შევეხებოდეთ ამხ. ს. გოდაბრელიძის წერილს, რომელიც „კომუნისტის“ 159 ნომერშია მოთავსებული საჭიროდ მიგვაჩნია გავითვალისწინოთ ზოგიერთი ის მოსაზრება, რომელიც ამ საკითხის შესახებ არსებობს რუსულ ლიტერატურასა და კანონმდებლობაში.

რუსეთის შ. ს. ს. კ. ორგანო „ვლასტ სოვეტოვ“ ის ა. წ. მარტის მე 3 ნომერში, მოთავსებულია საინტერესო წერილი ამხ. ს. რავიჩის „შ. მართველობის განყოფილების გამგეთა მეზუთე ყრილობა“. ავტორი ამბობს, რომ „შ. ს. ს. კ. არ იტევს ყველა ადმინისტრატიულ ფუნქციას. სხვა სახალხო კომისარიატები, როგორც მაგალითად სასურსათო, შრომის, საფინანსო დამოუკიდებლათ ატარებენ მთელ რიგ ადმინისტრატიულ ზომებისას. ეს არის მიზეზი რომლის წყალობითაც, შინაგან მმართველობის განყოფილებათ ადგილობრივ, არ შეუძლიათ გააერთიანონ მთელი ადმინისტრატიული ხასიათის მუშაობა. ასეთი მოვლენა უეჭველად ხელს უშლის ადმინისტრატიული ზომების ნაყოფიერ გატარებას ცხოვრებაში“. „ასეთ დასკვნამდე მიიყვანა ყრილობა იმ გამოცდილებამ, რომელიც დაგროვდა რუსეთში საბჭოთა აპარატების აღმშენებლობის დარგში მუშაობის დროს. ადმინისტრატიული ხასიათის ზომები, რომელშიც მუშაობის უმთავრესი (არ ვამბობთ ერთად ერთი) საგანია ადგილობრივი ორგანოებისათვის, არ შეიძლება გატარებულ იქნენ წესიერად, კანონიერად, თუ მათ დამოუკიდებლათ ატარებს რამდენიმე ორგანო ან პირი. დეცენტრალიზაცია ორგანოების, როგორც სამართლიანად აღნიშნავს ამხ. გოდაბრელიძე, ძირს უთხრის უფლებრივი და ნორმალური წესის დამყარებას რესპუბლიკაში.

რა ფუნქციები აქვს მაზრის აღმასკომს? მართვა-გამგეობა მაზრისა კანონით გათვალისწინებულ საზღვრებში და ადმინისტრატიული ზომების მიღება. ადმინისტრატიულ ზომებს ანხორციელებს აღმასკომის მმართველობის განყოფილება და მილიცია. სხვა ძალა, სხვა ორგანო, რომელიც მსგავს მუშაობას ეწევა, ქმნის არევ-დარევას, უთანხმოებას, პარალელიზმს და ხშირად შეტაკებას ორი თანაბარი უფლების მქონე აპარატისას. „შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატი ვალდებულია—ამბობს ამხ. რავიჩი,—გააერთიანოს აპარატი ცენტრში და განყოფილებები ადგილობრივ, გააფართოვოს თავისი ფუნქციები, მოუაროს მთელ ადმინისტრატიულ მუშაობას და განახორციელოს სწორი და თავის დროზე ხელმძღვანელობა.“ როდის შეიძლება ამის განხორციელება? რასაკვირველია, მხოლოდ მაშინ, როდესაც აღმასკომის განყოფილებანი არ იმოქმედებენ ცალ-ცალკე საერთო ხასიათის საკითხებში და ყველა ზომა ადმინისტრატიული ხასიათისა იქნება გატარებული მმართველობის აპარატის საშუალებით. ვისი საშუალებით ანხორციელებს ცენტრის ბრძანებას აღმასკომის რომელიმე განყოფილება? მას არა ყავს საკუთარი აღმასრულებელი ორგანო და აპარატი, უნდა მიმართოს მილიციას, უნდა მიმართოს მმართველობის განყოფილებას. კონტროლის, ხელმძღვანელობის და ზოგიერთ სპეციფიურ დავალებათა შესასრულებლად კი სრულიადაც არაა საჭირო ისეთი რთული აპარატის აგება, როგორიც არის დღეს ჩვენი აღმასკომების ზოგიერთი განყოფილება, თავისი უამრავი ქვე-განყოფილებებით. იმ ზომა დე ჰქონდა გადგმული ჩვენში ფინანს. დეცენტრალიზაციას და ორგანოების „გაბერვის“ სურვილს რომ თემების აღმასკომებშიც კი იქნა ღაბარძებული განყოფილებანი და ამას მოყვა სრული გაუგებრობა საქმეში, არევ დარევა მისი. ასეთი რამ ნაკარნახევი იყო რუსეთის პრაქტიკით. მაგრამ სწორედ ისე, როგორც პრაქტიკის მიღებაში გაგვასწორა რუსეთმა, გაგვასწორა შეცდომების გასწორებაშიც.

საბჭოთა IX ყრილობამ აღმშენებლობითი დარგის მოწყობის შესახებ მიიღო ღირსშესანიშნავი დადგენილება (იხ. მთავრობის კანონთა და განკარგულებათა კრებული ა. წ. 20 თებერვლიდან № 4, მ. 44 პ. 5) „ვოლოსტის“ აღმასკომებთან არსებული ციონალურმა ყრილობამ უარი სთქვა ქემალ ფაშას მიერ შეტანილ კანონ პროექტის მიღებაზე

ერთა-ლიგა.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). ერთა ლიგის საბჭოს კრება დანიშნულია ლონდონში 17 ივლისს.

კილი.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). რეიხსტაგმა დაადგინა გამოაცხადოს კილი თავისუფალ ნავსადგურად.

ირლანდიაში.

კრაუდენი. 17 ივლისი (რადიო). მთავრობის ჯარებმა დაახვრიტეს რესპუბლიკანელებს სამხრეთით. რესპუბლიკანელებმა მიიღეს დამხმარე ძალები ტიპერერიდან და გუშინ დაიკავეს ბატფორტი. სამხრეთ ირლანდიაში ძველებურად სწარმოებს პარტიზანული ომი.

რომი. 17 ივლისი (რადიო). ირლანდიაში გრძელდება სამოქალაქო ომი. გუშინ მთავრობის ჯარებმა, რომელნიც მოჰყვენ ჩასაფრებულ ადგილებში, დაჰკარგეს 3 საც დათი და ჯავშნიანი ავტომობილი.

ინგლისი და ამერიკა.

ნაუენი. 17 ივლისი (რადიო). გაზ. „ჯრიდი ბრონიკლი“ პროტესტს აცხადებს იმის გამო, რომ ინგლისმა ეხლავე გადაუხადოს შეერთებულ შტატებს თავისი ვალები, ვინაიდან სხვა მოკავშირეები აგრძელებენ გადახდის ვადას, და ფიქრობს, რომ ბრიტანეთის ვალების გადამხდელები ჩავარდებიან გაჭირვებულ მდგომარეობაში. ამავე დროს გაზეთები ფიქრობენ, რომ საჭიროა გერმანიას შეუღცირდეს საკონტრიბუციო გადასახადი და საერთაშორისო სესხი.

ჰაագაში.

რომი. 17 ივლისი (რადიო). ლიტვინოვმა პასუხი გასცა ბარონ ავეცანის სიტყვას, რომელმაც აცნობა, არა რუსეთის დელეგაციის გადაწყვეტილება მოლაპარაკების შეწყვეტის შესახებ, თავის მხრივ ლიტვინოვი ამტკიცებდა, რომ კონფერენცია არ მისდევდა შეთანხმების პოლიტიკას. ლიტვინოვმა აიცილა თავიდან პასუხისმგებლობა მოლაპარაკების ჩაშლის საქმეში.

ამხ. კამოს ხსოვნას
თბილისის ქალაქის საბჭოს პლენუმში
(17 ივლისის სხდომა)

17 ივლისს, საღამოზე, ზუბალაშვილის სახელობის სახალხო სახლში გაიმართა ქ. ტფილისის საბჭოს პლენუმი ამხ. ლ. დუმბაძის თავმჯდომარეობით.

ამხ. კამოს ხსოვნას.

გახსნა რა სხდომა ამხ. ლ. დუმბაძემ წინადადება მისცა ფეხზე ადგომით პატივი ეცათ ძვირფასი ამხანაგის, დიდი რევოლიუციონერის ამხ. კამოს ხსოვნისათვის, რომელიც სრულიად მოულოდნელად დაიღუპა. მწუხარებით სავსე მდუმარებით ყველა დამსწრენი ფეხზე დგებიან...

ამხ. შ. ელიავას სიტყვა.

ძნელია იმ დროს დამშვიდებით ლაპარაკი, როდესაც ულმობელი სიკვდილი ხელიდან გვაცლის ჩვენს საუკეთესო მებრძოლ ამხანაგებს. ვინ არ შეაშფოთა ამხ. კამოს ტრაღიკულათ გარდაცვალებამ. ყველა პარტიული ამხანაგი გრძნობს დიდ დანაკლისს, მაგრამ მიუხედავათ ყოველგვარი აღელვებისა ჩვენ გვიხთება აქ რამოდენიმე სიტყვით მოვიგონოთ თუ ვინ იყო ამხ. კამო.

ბევრი თქვენთაგანი იცნობს უთუოთ კამოს რევოლიუციონურ შემოქმედებას. ის გახლდათ ჩვენი პარტიის ერთი უძველესი წევრთაგანი. მან მთელი თავისი ახალგაზრდობის ენერგია შესწირა ამ პარტიის კეთილდღეობას.

ამხ. კამო იბრძოდა თავისუფლებისათვის და მისთვის ამ მხრივ არ არსებობდა არავითარი საზღვარი, არავითარი ნაციონალური მიდრეკილება მას მოუხთა გერმანიის იმპერიალიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაც და იგემა იმათი ციხე-ბორკილებიც.

კამო იბრძოდა ციხეშიც. ის აწყობდა გეგმებს, თუ როგორ დაეხწია თავი იქიდან. ან რა გაეკეთებია განთავისუფლების შემდეგ. კამო მუდამ რევოლიუციასა და მის შედეგებზე ოცნებობდა.

1905 წლის მოძრაობაში ას აქტიურ მონაწილეობას ღებულობდა. დამარცხდა რევოლიუცია, მაგრამ კამოს სულის სიმშვიდე ერთი წუთითაც არ ღონდებოდა და ბრძოლას ჩვეულებრივათ განაგრძობდა. კამო იყო მეტათ მოხერხებული და პრაქტიკის მჭონე ამხანაგი, მას ერთხელ ატუსაღებენ და რომ ადვილათ დაეხწია თავი ხატუსაღობიდან მოიგონა სიგიჟე.

მიუხედავათ ათას გვარი წამებისა იმდენათ ხასიათის სიმტკიცე ქონდა, რომ ვერა გაუგეს რა იძულებული გახდენ გაეწითავისუფლებიათ, რას შემდეგ ხელ-ახლათ აწყობს სხვა და სხვა გეგმებს და ეწევა მუშაობას.

კამო იყო შეუდარებელი დარაჯი რევოლიუციისა, მაგრამ გარდა ამისა ის განსხვავდებოდა ყველა თავისი ამხანაგებისაგან სისჭეტკათ.

არ მოიპოვება ჩვენ შორის ისეთი ამხანაგი, რომელმაც რაიმე ცუდი სთქვას ამხ. კამოზედ. პირ იქით მას ამ მხრივ პატივს სცემდენ მოწინააღმდეგენი. და ამის მაგალითმა ის, რომ მენშევიკური პარტიის წევრმა მის ცხედარს პატივი სცა.

კამოს ძლიერ უყვარდა თავისი ამხანაგები და მეგობრები. ხშირათ იტყოდა „კარგია მოვკვდებოდე, შემდეგ გავცოცხლდე და გავიგო, თუ იმათაც აქვთ ჩემდამი ასეთი სიყვარული.“—და მართლაც დღეს თუ გადავხედავთ მის ამხ.-მეგობრებს დავინახავთ, რომ ყველას მწუხარების გამომეტყველება აზის ასეთი დაუფასებელი ამხანაგის დაკარგვის გამო. სამწუხაროა ის გარამება, რომ კამოს არავითარი წერილობითი საბუთები არ დაუტოვებია. მან ძალიან ბევრი რამ იცოდა ჩვენი პარტიის ისტორიიდან და ეს დიდათ საინტერესო იყო ჩვენთვის. ბევრს შეიძლება გაუკვირდეს დაკარგვას ამხ. კამოს ასეთი კამო, რატომ ვამტკიცებთ ამას. პარაკობენ? ამხ. ის არ იყო პუბლიცისტი ან პოეტი, რომელთა სახელი ყველას მუდამ პირს ადგიათ. ის იყო ერთი უსწავლელი, წყნარი, თავდადებული მუშაკი, რომელზედაც ათასჯერ მეტი შეიძლება ითქვას ვინემ მე თქვენ აქ მოგახსენეთ.

ამხ. ჩვენ დავკარგეთ კამოს სახით ერთი საუკეთესო მებრძოლი, რაც უთუოთ დიდ დანაკლისათ უნდა ჩაითვალოს ჩვენი პარტიისათვის. მაგრამ, ამხანაგებო, მე ღრმათ მწამს, რომ განსაკუთრებით ახალგაზრდობა მიბაძავს ამხ. კამოს რევოლიუციონერობას და ისე მტკიცეთ დაიცავს იმ იდეებს რომლისთვისაც კამო თავგამოდებით იბრძოდა თავის უკანასკნელი სიკვდილის დღემდის. ეს იქნება საუკეთესო პატივის ცემა მისდამი და ჩვენც უნდა ის შევასრულოთ.

ამხ. კამოს ქუჩა.

ამხ. დუმბაძე აცნობებს პლენუმს, რომ შემოსულია წერილობითი წინადადება გამოეცხადოს სახელი კირკის ქუჩას და დაერქვას ამხ. კამოს ქუჩა, მაგრამ პრეზიდიუმის დამსწრე წევრები ფიქრობენ, რომ უფრო სწორი იქნება გამოეცვალოს სახელი იმ ქუჩას, სადაც დიდი ხანი სცხოვრობდა ამხ. კამო და ამ ჟამად სცხოვრებენ მისი მშობლები და ნათესავები, და სახელდობრ დიდი მთავრის ქუჩას.

წინადადების ავტორი ეთანხმა პრეზიდიუმის წევრთა აზრს და საბჭოს პლენუმი ერთხმად ადგენს: დიდი მთავრის ქუჩას ეწოდოს ამიერიდან ამხ. კამოს ქუჩა.

სამგლოვიარო დეკეშები

თბილისი. ცენტრალურ აღმასკომს.

ახლი კოტე ცინცაძეს.

მოსკოვი. სტალინი, მე და სხვა ამხანაგები უზომოდ დაგვამწუხრა ამხ. კამოს ტრაღიკულად გარდაცვალებამ, რომელმაც ამდენი იშრომა და ტანჯვა-წამება განიცადა რევოლიუციის საქმისათვის, მაგრამ რომელიც სავსე იყო ჯან-ღონით და ენერგიით მომავალი ბრძოლისა და მუშაობისათვის.

აბელ ენუქიძე.

საქართველოს სრულუფლებიანი წარმომადგენლობისაგან რუსეთში.

მოსკოვი. 17 ივლისი. სრულუფლებიანი წარმომადგენლობა ღრმად დამწუხარებულია გამოჩენილ რევოლიუციონერის ამხ. კამოს უდროო ტრაღიკულ გარდაცვალების გამო. მისი სახელი მუდამ ნათელი დარჩება ჩვენს ხსოვნაში.

სრულუფლებიანი წარმომადგენელი მოადგილე **სტურუა.**

მუშათა ცხოვრება

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამხანაგ კამოს ხსოვნას

ქალაქ თბილისის და მისი მაზრის სამხედრო კომისარიატის წითელ არმიელები, თანამშრომლები და საკომანდო შემდგენლობა ღრმა მწუხარებით აღვნიშნავთ დაუღალავი მებრძოლის, წითელი გმირის ამხ. კამო პეტროსიანცის დაკარგვას. ამხ კამო პეტროსიანცის დაკარგვას, ამხ. კამოს დაკარგვა დიდი დახაკლისია იმ პარტიისათვის, რომელიც დღეს მიგვაჩნდა წინ მშრომელ მასის სოციალიზმისაკენ. სამუდამო ხსოვნა შენი წარუშლელი იქნება ჩვენს გულში, ამხ. კამო.

ამხანაგების მონდობილობით.

გოგიტო.

—

ჩვენ წაღვერის სანატორიუმში მყოფი მოაგროკე ავადმყოფი ამხანაგები, ღრმა მწუხარებას გამოვსთქვამთ ძვირფასი ამხანაგის, ძველი რევოლიუციონერის შეუდარებელ მებრძოლის ამხ. კამოს უღრეობად დაკარგვის გამო.

ვფიერთებთ ჩვენ ხმას პროლეტარიატის სამგლოვიარო ხმებს და მასთან ერთად ვიგლოვით მუშათა კლასის თავანგარდის სიამაყეს, კამოს.

ნუშიკ ზავარიანი, ლიდა ბიბინეიშვილი, აკაკი ლეკვეიშვილი და სხვ.

—

მეტად სამწუხარო ამბავი გავიგეთ ჩვენ წაღვერის მოაგარაკე ამხანაგებმა შენი დაკარგვით, ძვ. ამხ. კამო. ჩვენს მზიანს და წითლად მოელვარე ჰორიზონტზე კვლავ გაიშალა შავი ზეწარი, რომელმაც საგრძნობლათ შემობაზა შავი არშიით მუშათა უბნები... ყოველი მხრიდან გაისმის გულსაკლავი ქვითინი, რომელიც ამოხეთქილია რევოლიუციონური გულებიდან: გლეხობენ შეუდარებელ მებრძოლს, ძველ რევოლიუციონერს, მათთვის თავგანწირულ საყვარელ კამოს... ყველას წინაშე სდგას უზარ-მაზარი კითხვითი ნიშანი: „ნუთუ მართლა“?—„ვინ აღარ გვყავს? „კამო“? ყოველი რევოლიუციონერის სახეზე აღბეჭდილია უსაზღვრო გაკვირვება. უმეტესად მით, რომ შენ მსხვერპლი გახდი ბრმა შეთხვევის. შენ ყოველთვის მებრძოლთა შორის პირველ რიგებში გხედავდით. დღეს შენ გულსაკლავი ქვითინით დაგტირის პროლეტარიატი, რომელმაც შენში დაჰკარგა შეუდარებელი მებრძოლი, მათი ინტერესების დამცველი ამხანაგი, რომელიც ბავშვობიდანვე იბრძოდა ყოველ ფრონტზე, რომელმაც არ იცოდა თუ რა იყო მოსვენება, რა იყო შიში.. შენი რევოლიუციონური ნაბიჯები, რომლებიც ელვის სისწრაფით გადადიოდა საქმეზე, არის დაფასებული და მუდამ ცოცხალი იქნება პროლეტარიატის გულში.

შენი სახელი მუდამ რისხვა იყო ბურჟუაზიულ კლასებისთვის და რისხვათვე დარჩება იგი...

მხცხვენია ძვ. ამხ. რომ ამ წერილის დაწერის დროს ცრემლები მახრჩობს და შენებრ რევოლიუციონერს ცრემლებით დავსტირი, მაგრამ ვიმართლებ თავს მხოლოთ შემდეგი თქმულებით: „კაცთ და პირუტყვთ გასაჩენათ შექმნილია მხოლოდ ცრემლი-ო.

შენი უკვდავი სახელი მუდამ დარჩება ჩვენს ხსოვნაში.

მშვიდობით ძვირფასო ამხანაგო.

ლოლა.

—

საშინელი მეხი დაეცა პროლეტარიატის თავზედ. 15 ივლისს თავდადებულ მებრძოლთა რიგებს გამოაკლდა ერთი გმირი, კომუნისტური პარტიის წევრი, ამხ. კამო.

საზარელ სურათის სინამდვილე გულს ღაბვრავს.

გული კი-ურჩობს, უარყოფს სინამდვილეს. ნუ თუ მოკვდა კამო? დიახ მოკვდა, აღარა გვყავს ის, აღარა გვყავს გმირი. დიახ, პროლეტარიატმა დიდი დანაკლისი იგრძნო ამხანაგი კამოს დაკარგვით.

მშვიდობით ამხ. კამო, ფიცსა ვსდებთ შენს გაცივებულ ცხედარის წინაშე, რომ შენ დაწყებულ საქმეს განვაგრძნობთ ჩვენ და შენებრ არ დავიშურებთ მისთვის ჩვენს სიცოცხლეს.

გოგიტო ციმბირელი.

დამზღვევი კასა.

(კითხვა-პასუხი).

კითხვა: რა შემთვევაში უწევს დახმარებას დამზღვევი კასა თავის წევრებს?

პასუხი—დამზღვევი კასა მზრუნველობას ფულით დახმარებისა და პენსიების სახით უწევს თავის წევრებს, როგორც დროებით, ისე მუდმივი შრომის უნარის დაკარგვის დროს, ავრეთვე სიკვდილისა, ორსულობა-მშობიარობისა და უმუშევრობის დროს.

კითხვა: უწევს თუ არა კასა დახმარებას წევრთა ოჯახობას?

პასუხი—თუ კასის მონაწილეს მოუკვდება ოჯახის წევრი, რომელსაც ის არჩენდა მის დასაშარხად ეძლევა კასიდან დახმარება. კასის წევრი ღებულობს დახმარებას ავრეთვე იმ დროს, როდესაც მას შვილი შეეძინება.

კითხვა: როგორ საეჭიმო დახმარებას უწევს კასა თავის წევრებს?

პასუხი—კასა უწევს თავის წევრებს სრულ კვალიფიციურ დახმარებას უფასო წამლების მიწოდებით, როგორც წევრებს ისე მათ ოჯახის შემადგენლობას, რომლებსაც ისინი ინახავენ.

კითხვა: როგორ შეიძლება მიიღოს წევრმა დახმარება კასიდან, დროებითი ავადმყოფ-ს დროს?

პასუხი—დახმარების მიღებისათვის საჭიროა ავადმყოფმა წარადგინოს კასაში ბიულეტენი კასის ექიმისაგან დასმული დიაგნოზით და საქარხნო-საფაბრიკო კომიტეტისაგან ხელმოწერილი, და სადაც ასეთები არ არის,—ადმინისტრაცია მეპატრონესაგან. „ბიულეტენი“ უნდა იყოს შევსებული სისწორით და შიგ არავითარ გადასწორებას ალაგი არ უნდა ჰქონდეს.

კითხვა: სად ღებულობს ავადმყოფი ბიულეტენს?

პასუხი—ბიულეტენები იშოვება ყველა საფაბრიკო საქარხნო კომიტეტებში, დამზღვევი კასის ამბულატორიებში და სადაც კომიტეტები არ არის,—ყველა ცაკლე მეპატრონე ვალდებულია იქონიოს ბიულეტენი.

კითხვა: ვინ ურიგებს დაწესებულებს ბიულეტენს?

პასუხი—დამზღვევი კასა.

კითხვა: შეიძლება თუ არა ბიულეტენის მაგივრად ავადმყოფმა წარადგინოს კასაში ექიმის უბრალო მოწმობა მის ავადმყოფობის შესახებ.

პასუხი—არა, ვინაიდან ბიულეტენი მარტო იმისთვის კი არაა საჭირო, რომ შიგ სწორი ცნობა იყოს ავადმყოფობის ხანგრძლივობის შესახებ, არამე ბიულეტენში მოთავსებული ცნობები ფრიად საჭიროა სტატისტიკისათვის.

კითხვა. როგორ შეიძლება მიიღოს ბიულეტენი იმ ავადმყოფმა, რომელიც წევს თავის ბინაზე ან საავადმყოფოში.

პასუხი—ასეთ ავადმყოფმა თავის ნათესავი ან მომვლელი უნდა გაგზავნოს იმ დაწესებულებაში, სადაც ის მუშაობდა იქ იმას გამოუწერენ ბიულეტენს და შემდეგ ექიმი, რომელიც მას მკურნალობს შეავსებს ამ ბიულეტენს კასაში წარსადგენად.

—

მიღება-დათხოვნის შესახებ.

(კითხვა-პასუხი)

კითხვა: შეიძლება თუ არა მუშა-მოსამსახურის უმიზეზოთ დათხოვნა?

პასუხი: უმიზეზოთ დათხოვნა დაუშვებელია. მუშა-მოსამსახურის დათხოვნა შეიძლება მხოლოდ შემდეგ შემთხვევებში: 1) როცა წარმოება დაწესებულებაში მუშაობა მცირდება ნაწილობრივ ან წყდება მთლიანათ და ამით გამოწვეულია შტატების შემცირება ან სრული ლიკვიდაცია, 2) თუ მუშა-მოსამსახურე დავალებულ მუშაობისათვის უვარგისი გამოდგა; 3) თუ დაქირავებული არ ასრულებს მასზე დავალებულ საქმეს, 4) შინაგან განაწესის სისტემატიურ შეუსრულებლობისათვის, 5) თუ დაქირავებული სამართლის დანაშაულობა. და 3) სასამართლოს მიერ სასჯელის მიცემის გამო (საპყრობილეში დამწყვდევა), 6) ექსი თვეზე მეტ ავათმყოფობის გამო, 7) ერთ თვეში ოთხ დღეზე მეტი სამუშაოზე გამოუცხადებლობისათვის და სისტემატიურათ დაგვიანებისათვის საპატიო მიზეზთა გარეშე, 8) მუშა-მოსამსახურის სურვილის გამო 9) დაქირავებულის სავალდებულო სამსახურში შესვლით (სახედრო სამსახურში გაწვევა).

კითხვა: შეიძლება თუ არა დათხოვნა სამუშაოზე ერთი დღის გამოუცხადებლობის და ორმოდენიმეჯერ დაგვიანების მიზეზით?

პასუხი: არ შეიძლება. ამისთვის არსებობს გაფრთხილება და ჯარიმები, მაგრამ თუ მათ სისტემატიური ხასიათი აქვს, როგორც ბაგ ლითად ხშირად დაგვიანდება (ათ წუთზე მეტი) ადმინისტრაციას შეუძლია დათხოვნა.

კითხვა: შეიძლება თუ არა ავათმყოფის ფურცის დათხოვნა, როცა შტატები მცირდება და უქმდება ავათმყოფ ფურცის ან მ. სახსახურის თანამდებობა?

პასუხი: სანამ ავათმყოფობა განსაზღვრულ ვადას არ გადასცილდება (ექვს თვეს წელიწადში), მანამ ავათმყოფის შტატ გარეშე დატყვება დაუშვებელია, თუნდაც მისი თანმდებობა გაუქმებული იქნას. ავრეთვე დაუშვებელია ფეხმძიმე ქალთა დათხოვნა.

კითხვა: როცა წარმოება ერთი მეპატრონიდან მეორეს ხელში გადადის?

პასუხი: ასეთ შემთხვევებში მუშა-მოსამსახურენი თავის ადგილზე რჩებიან და წარმოებასთან ერთად ახალ მეპატრონის ხელში გადადიან, განურჩევლათ იმისა კერძოა თუ სახელმწიფო, წარმოება.

ასეთ გადაცემის დროს, ხშირია მაგალითები, როცა ახალი მეპატრონე ცდილობს ძველი მუშები გაუშვას და მისთვის „სასურველი“ მომუშავენი მოკრიბოს.

წარმოებასთან გადაცემის დროს გადადის ახალ მეპატრონესთან არა მარტო მომუშავენი, არამედ ყველა ის ვალდებულებანი, რომელნიც მიღებული ჰქონდა ძველ მეპატრონეს თავის მუშებისადმი.

კითხვა: როცა დამქირავებული გარდაიცვლება?

პასუხი: დამქირავებლის გარდაცვალება მხოლოდ იმ შემთხვევაში მოსპობს დადებულ შრომის ვალდებულებებს, თუ დაქირავებულს სამსახური პირადად უნდა გაეწია დამქირავებელისათვის.

კითხვა: რა ჩაითვლება დაქირავებულის სამუშაოზე გამოუცხადებლობის საპატიო მიზეზათ.

პასუხი: საპატიო მიზეზათ ჩაითვლება: 1) ავათმყოფება, 2) მიმოსვლის შეწყვეტა, 3) უბედური შემთხვევა, 4) თავისუფლების მოსპობა, 5) ძმიმე ავადმყოფობა და სიკვდილი ცოლისა, ქმრისა, მშობლებისა ან შვილებისა, 6) სასამართლოში გაწვევა და 7 სხვა მიზეზი, რომელნიც ხელს შეუშლიან სამუშაოდ მისვლას.

ხ. გ.

(შემდეგი იქნება).

—

ცეკავშირის მექანიკური სახელოსნო.

ძნელია ახლანდელ პირობებში მუშა-მოსამსახურეებისათვის შრომის ხელფასის თავის დროზე მიუღებლობა. ასეთ შემთხვევაში ყოველგვარ მარაგს და კეთილ დროის დანაგროვს მოკლებული მუშა, პირდაპირ შიმშილობს. ამის შესახებ თუმცა არსებობს განსაზღვრული კანონი და შრომის ხელფასის გასტუმრება თვეში ორჯერ უნდა სწარმოებდეს, მაგრამ ბევრი არ ასრულებს ამ კანონს და მათ შორის ცეკავშირი ზემოდ დასახლებულ სახელოსნოს მუშების მიმართ. ეს ვერ-ბატონები თავს იმით იმართლებენ, რომ ფული არ გვაქვსო, მაგრამ თუ თვით დასჭირდათ არა მარტო ჯამაგირების, არამედ ავანსების ფულიც არის.

ჩვენც გვაძლევენ, ვითომც, ავანსებს, მაგრამ იმდენად მცირეს რამ ერთ დღეს ძლივს გვყოფნის. ამ სახელოსნოში სხვა ხშირადაც ილახება ჩვენი ინტერესები და კარგი იქნება შემოიხედავდეს ჩვენსკენ შრომის დაცვის განყოფილების წარმომადგენელი. კარგი რისთვის იწერება, თუ ძალა არავინ შეასრულებს და ან თუ მ ს შესრულებლობის გამო არავის პასუხს არ მოსთხოვენ.

მახლობელი.

—

მკერავთა შორის.

(ს. მ. უ. ს. ს. მკერავალი).

ამას წინათ ვწერდით ჩვენი გაჭირებული მდგომარეობის შესახებ. მას შემდეგ ჩვენი გაჭირება კიდევ უფრო გაიზარდა. ჯამაგირის კვლავ არ ვღებულობთ. გვაძლევენ რაღაც უმნიშვნელო ავანსებს. მიზეზათ ასახელებენ, შემომკვეთლები ფულს არ იძლევიანო. ახლა როგორც გადმოგვცემენ მთლად ქუჩაში გაყრაც მოგველის ბანკს მოუსურვებია ვალებში ასწეროს სახელოსნოს ინვენტარი. მაშინ 1000 მკერავი სრულიად უსაქმოთ და ულუკმო პუროთ დავრჩებით. ჩვენს კავშირს მართებს ამაზე ზრუნვა და ღონისძიების მიღება.

მკერავი.

—

მუშათა სალხი.

მარტყობის ქუჩაზე № 8 არსებობს მკვიდავ მუშათა კავშირის სახლი. სახლს სჭირია რემონტი. უამისოდ სახლი ფუჭდება და იქ ცხოვრებაც შეუძლებელია. ინგრევა კედლები, ჩამოდის წყალი, დგება სინოტივე და სხვა ამ სახლს. თუ ყურადღება არ მიექცა, ის ერთ მშვენიერ დღეს ჩამოინგრევა და იქ მცხოვრებლებსაც მთელი თავისი ქონებით იმსხვერპლებს. საჭიროა, ვისაგანაც ჯერ არს ყურადღება მიექცეს და სახლი იქნას.

იქ მცხოვრები.

—

მეფუძრეებში მომუშავეთა შორის

ამ უკანასკნელ ხანებში ძალიან გახშირდა შრომის კანონებზე გვერდის ავლა და მათი დარღვევა. ნამეტურ ეს ხდება ფურნეებში. კანონით მუშაობა უნდა იწყებოდეს 6 საათიდან. ფაქტიურათ კი იწყება 4 საათიდან და ზოგან კიდევ უფრო ადრე. ასეთი ვითარება ფურნეებში ძალიან ხშირია. ამ ნაკლს ვერ ალაგებს ვერც ინსპექტორების ხშირი ვიზიტები. ამ ნაკლის მიზეზი ის არის, რომ ფურნეების ნაწილი ეკუთვნის ცალკე პირებს, ნაწილი კი ეკუთვნის ქალაქის თვითმმართველობას. ამ ორ ნაირ ფურნეებში ორნაირ ვითარებას ვხედავთ. ცალკე პირების ფურნეებში მუშა-მოსამსახურეები ნაკლებ ხელფასს იღებენ, ვიდრე ქალაქის ფურნეებში. ამ ნაირ ფურნეებში მუშა-მოსამსახურეები ნაკლებ ხანს მუშაობ

ბათუმის ფილარმონიის სიმფონიური ორკესტრის საიუბილეო საღამო

ბათუმის ფილარმონიის სიმფონიური ორკესტრის 60 წლისთავისადმი მიძღვნილ საიუბილეო საღამოზე ორკესტრმა შეასრულა ნ. ჩხეიძის, ა. ბალანჩივაძის, ა. ბალანჩივაძე-ბაბილოძის, ა. ბალანჩივაძე-ბაბილოძის, ა. ბალანჩივაძე-ბაბილო